

Jensen, L.
Jørgensen.

Nørgaard.

Fraværende:

Rosenørn.
Stoekfleth.
Luxen (syg).
Bardensfleth.

Damgaard.
Hoffmeyer.
Krieger.
Madvig.

Stemte ikke:

Sponneck.

Clausen.

Finantsministeren: Det Foredrag, vi nylig hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 5te District (David), gjør det ikke nødvendigt for mig at gaee dybt ind paa Sagen; det er kun ganske enkelte, som jeg troer, Berrigtigelses, jeg skal tillade mig at knytte til den ærede Talers Foredrag. Det ærede Medlem undrede sig over, at jeg havde kunnet opfordre Rigsdagens Medlemmer til at tage Initiativet med Hensyn til fremtidige Forslag i denne Sag, og udbredte sig temmelig vidtløftigt i den Anledning, idet han satte dette i Forbindelse med Uttringer, som tidligere skulde være faldne fra Ministerbanken. Jeg maa tilstaae, at jeg blev meget overrasket ved at høre denne det ærede Medlems Udtalelse; thi jeg veed ikke, at der var et eneste Punkt i mit Foredrag, som kunde foranledige den Misforstaelse, at jeg skulde have opfordret Rigsdagens Medlemmer til at tage Initiativet i denne Sag. — Jeg erindrer ikke, hvorledes Ordene faldt, men jeg er mig bevidst, ikke nogenstunde at have tænkt at udtale Andet, end at Rigsdagen jo har det i sin Magt, næste Gang den træder sammen eller senere, at tage en Beslutning, der sigter til den paagældende Afgifts Ophævelse; men at jeg specielt skulde have opfordret Rigsdagens Medlemmer til at tage Initiativet, eller specielt sigtet til noget Forslag fra Rigsdagens Side, det veed jeg, at jeg ikke har gjort. Der gives mange Maader, hvorpaa Rigsdagen i Overensstemmelse med Grundloven kan fremtvinge Forandringer i Skattelovgivningen, uden at dens enkelte Medlemmer behøve selv at tage Initiativet; der gives blandt Andet det meget simple Middel at nægte at bevillige Consumtionsafgiften for Kjøbenhavn, naar Indtægtsiden af

Finantsloven diskuteres. Jeg skal dertil bemærke, at naar jeg har antaget det, saa støtter jeg mig i det Mindste paa et Forslag, som blev fremsat af den sidste Rigsdags Finants-Udvalg; thi der blev utrykkelig ytret i Betænkningen, at det kun kunde bringe det over sit Hjerte at foreslaae Rigsdagen at bevillige Indtægten af Lallotteriet for det Aar, paa Grund af det Tilfagn, som var givet fra Regjeringens Side om, at den vilde til næste Rigsdag fremkomme med et Forslag til Lallotteriets Ophævelse. Vi behøve iøvrigt slet ikke ved denne Leilighed at discutere det vanskelige Spørgsmaal om, hvorvidt et saadant Lovforslag om en saadan Skatts Ophævelse kan fremtvinges ved Skatteindtægten's Nægtelse i Finantsloven. Jeg har, som sagt, antaget, at dette var den almindelige Mening i Forsamlingen, da den af mig nævnte Uttring af Finants-Udvalget ikke fandt nogen Modsigelse. Men selv om det ikke er saaledes — og derfor er det, at jeg egentlig ikke behøver at gaee ind paa denne Materie — saa har Rigsdagen mange andre Midler til at bevirke, at Initiativet tages af Regjeringen til et specielt Lovforslag i en saadan Retning, som Rigsdagen ønsker det, og jeg har kunnet hentyde til denne Rigsdagens Magt, uden at dette med Føie kan siges at være det Samme som en Opfordring fra min Side til Thingets enkelte Medlemmer om at tage Initiativet. Jeg troer saaledes, at det er en Misforstaelse af den ærede Taler, naar han af mine Uttringer har taget Anledning til at drøfte det Spørgsmaal, om det er hensigtsmæssigt, at Initiativet med Hensyn til en Skatteforandring tages af enkelte Medlemmer af Rigsdagen eller ikke. Det er fremdeles en Bildfarelse af den ærede Taler, naar han har troet, at der aldrig tidligere har været Tale om at ophæve Consumtionen udenfor Kjøbenhavn og lade den blive staaende i Kjøbenhavn. Jeg kunde for det Første i saa Henseende henwise det ærede Medlem til de forskellige Forhandlinger, som der have været om denne Sag i den roeskildste Ständerforsamling, men meget mere endnu ved den jydsk Ständerforsamling, hvoraf det vil fremgaae, at man meget ofte er bleven staaende ved den Vanskelighed paa Sagens forskellige Stadier,